

РЕШЕНИЕ

№ 7114

гр. София, 09.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 13.11.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Елеонора Попова

при участието на секретаря Детелина Начева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **9760** по описа за **2020** година докладвано от съдия Наташа Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 63, ал.1, изр.2-ро от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на А. Д. П. срещу Решение от 30.07.2020 г. по НАХД № 5350/2020 г. на СРС, НО, 108 състав. С оспореното решение е потвърдено Наказателно постановление № 20-4332-002056/21.02.2020 г., издадено от началник група в ОПП-СДВР, с което на лицето е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лв., на основание чл. 183, ал. 5, т. 2 от ЗДвП., за нарушение на чл. 119, ал. 1 от ЗДвП.

В касационната жалба се поддържа, че решението на СРС е незаконосъобразно. Моли се оспореното решение да бъде отменено.

В съдебно заседание касаторът се явява лично. Поддържа касационната жалба и моли същата да бъде уважена, като делото бъде върнато за ново разглеждане на СРС.

Ответникът –редовно призован, в съдебно заседание не се представлява.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор К., който моли решението на СРС да бъде потвърдено, като правилно и законосъобразно.

Административен съд София – град, X-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена от надлежна страна, в

законоустановения срок, срещу съдебен акт, който подлежи на инстанционен контрол, а разгледана по същество е неоснователна.

Въззивният съд, след обсъждане на събраните писмени и гласни доказателства, е приел за установена следната фактическата обстановка:

На 26.01.2020 г. около 11.55 часа, А. П. управлявал лек автомобил „Д. Д.“ с рег. [рег.номер на МПС] в [населено място], по ул. „И. Д.-Куклата“, с посока на движение към [улица]. На кръстовището с [улица] имало пешеходна пътека. П. искал да направи ляв завой по [улица] и на зелен за него сигнал на светофара, предприел маневрата. В същото време светофарната уредба за пешеходците, пресичащи [улица] също светела в зелено. Водачът на МПС извършил маневра - ляв завой, въпреки че на пешеходната пътека имало пешеходец, който той не пропуснал. Това било видно от полицейските служители Л. и С., младши автоконтрольори в ОПП-СДВР, които спрели за проверка лицето. От същите е констатирано, че водачът не е пропуснал пресичащият на пешеходната пътека пешеходец, с което е нарушил чл. 119, ал. 1 от ЗДвП.

Съставен бил АУАН № 20901/26.01.2020 г., който бил връчен лично на нарушителя и подписан от него с възражение.

Въз основа на съставения АУАН било издадено Наказателно постановление № 20-4332-002056/21.02.2020 г.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.

При правилно установена фактическа обстановка, СРС е достигнал до изводи, които касационният състав изцяло споделя.

Съставеният АУАН и издаденото НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Същите са съставени от компетентни органи и при спазване на процесуалните правила.

Съгласно чл. 119, ал. 1 от ЗДвП., при приближаване към пешеходна пътека водачът на нерелсово пътно превозно средство е длъжен да пропусне стъпилите на пешеходната пътека или преминаващите по нея пешеходци, като намали скоростта или спре.

Според нормата на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП., редовно съставените АУАН по ЗДвП. имат доказателствена сила до доказване на противното. В тежест на наказаното лице е да опровергае отразените в АУАН констатации. В проведеното пред СРС производство, наказаното лице не е ангажирало никакви доказателства, които да оборват направените от полицейските органи констатации в АУАН, поради което, както правилно е приел и СРС в решението си, констатираното нарушение е безспорно доказано.

Съгласно чл. 183, ал. 5, т. 2 от ЗДвП., наказва се с „глоба“ 100 лв. водач, който не осигури предимство, когато преминава през пешеходна пътека. Наложена глоба е в законоустановения размер от 100 лв., като няма възможност същата да бъде намалена. Необосновани са направените от касатора възражения за допуснати съществени процесуални нарушения от СРС, предвид факта, че от същия не са ангажирани никакви доказателства в подкрепа на твърденията му.

При така установеното, касационният съд намира, че обжалваното решение е законосъобразно и не са налице касационни основания за неговата отмяна, поради което следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София-град, X касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 30.07.2020 г. по НАХД № 5350/2020 г. на СРС, НО, 108 състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.